

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὰ ἐστὶν ἐν τῇ Ἑλλάδι 12 ὄρ. στο ὄσω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκκρίδεται τρεῖς τῆς εἰσομᾶδας, ἀπὸ 7—8, χρεὶ ἀκάδης φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχῶρησι δὲν ἔχει πληρωμὴν, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχῶρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπῶνται. Διὰ φευσας κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδες. Γράψε, ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλά, νὰ ξέρουν ὡς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαδάζωνται.

Ἀθῆναι, 24 Ἰανουαρίου 1885

Ἀριθ. 140+138+53

Ὁ Αἰῶνος

Ὁ προχθεσινὸς ἔγραψε πῶς ὅτι ὅσο καὶ ἂν κάνη τὸ ὑπουργεῖο δὲν μπορεῖ πλέον νὰ κρατηθῆ στὰ ποδάρια του, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις κοντεύει νὰ τοῦ φέρῃ ἰσοψηφία γιὰ νὰ τοῦ κάνη τὸ ἰσοζύγιον τῆς βουλῆς, τὸ ὁποῖο ἔστι τὸ πέσιμό του, αὐτὰ δὲ πού λένε ἢ ὑπουργικαῖς ἐφημερίδες εἶναι παπαρδέλαις, πῶς δὲν ἔχει ἀνάγκη, γιὰτὶ ὄχι μόνον ἀνάγκη ἔχει, ἀλλὰ καὶ σφίξι.

Φεῖδι κολωβὸ πού σ' ἔφαγε κακόμοιρε Τρικούπη. Μωρὲ παρτήσου, καὶ πήγαινε ἐπὶ τὴν Λόντρα τῆς Ἀγγλιτέρας ἐκεῖ πού σ' ἔχουν προικισμένο καὶ οἱ ὁμογενεῖς, γιὰτὶ δὲν εἶναι παράδοξο ὅταν πέσης καὶ δοῦν τῆς φοβεραῖς καταστροφαῖς πού ἔφερες στὸ ἔθνος μὲ τὴν μονομανία σου μὲ τὸ πῶς σὺ τὰ ξέρεις ὅλα, νὰ τὴν πάρουν πίσω.

Ὅταν

ἤθελε νὰ παντρευθῆ ὁ Ναστραδὴν Χότζας καὶ ἔκανε ὅλα προετοιμασία προσκάλεσε καὶ ἕναν μάγειρα πρώτης τάξεως γιὰ τὸ πιλάφι καὶ ἕναν καφετοσίμπαση, τοὺς ὁποίους ἀκριβοπλήρωσε ἀπὸ τὴν προῖκα τῆς γυναῖκάς του.

Τὸ βράδῳ σὰν τελείωσε ὁ γάμος τοῦ γυρέψε ὁ μάγειρας τὰ προυκάλια πού θὰ μαγειρέψῃ, γιὰτὶ δὲν ὑπαρχε κανένα, δὲν πειράζει εἶπε ὁ Χότζας, δὲν βλέπεις ἐπὶ τοῦ παρόν πού εἴμαστε σὲ ἀκαταστασία ἄλλη φορὰ, τὸ ἴδιο εἶπε καὶ στὸν καφετζῆ πού δὲν εἶχε οὔτε ἕνα καφόμπρικο νὰ τοῦ δώσῃ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτσι καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλησε νὰ κάνη φιγούρα μὲ τοὺς γάλλους στρατηγούς καὶ ναυάρχους, καὶ τώρα, ὁ μὲν στρατηγὸς τοῦ γυρεύει στρατὸ νὰ γυμνάσῃ καὶ τοῦ λέει πῶς κάνει κρού καὶ δὲν κάνει νὰ προσκαλέσῃ πολὺ στρατὸ γιὰ νὰ μὴ κρυολογήσουν, ὅπως καὶ εἶναι τετρακόσοι σοὺ λέει ὁ ἄλλος στὸ νοσοκομεῖο, καὶ καθὼς πᾶν, δὲν εἶναι παράξενο νὰ μεταβληθοῦν οἱ στρατῶνες σὲ νοσοκομεῖα, ἐπίσης καὶ ὁ ναύαρχος τοῦ γυρέψε ἕνα καὶ μόνον πλοῖο νὰ ἐξοπλισθῆ πρὸς τὸ παρόν γιὰ νὰ κάνη γυμνάσια, καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἔχουν πλήρωμα οὔτε γιὰ ἕνα.

Βρὲ διαδόντρου κουλούκια, δὲν ντρεπόσατε λίγο; Ἄμ τι τοὺς φέρατε τότε γιὰ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν καὶ μᾶς ἐλεεινολογουν σὰν τὸν Χότζα πού χωρὶς νὰ ἔχη τίποτα, ἤθελε καὶ φιγούρες; Στὸ διάλογο.

Τὸ

δημοτικὸ σχολεῖο τῶν κοριτσῶν ἐπὶ τὴν Κέρκυρα τόχουν γιὰ φιγούρα, γιὰτὶ λέει δὲν ὑπάρχει κάμμιὰ πρόνοια ἀπὸ τὴν διευθύντρια, ἢ ἔποια κοντὰ στὰ ἄλλα ξελαγιάζει καὶ τῆς ἄλλαις καὶ τῆς πέρνει ἐπὶ τὴν κάμαρα καὶ κάνουν γλυκαῖς κουβέντες, ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδῳ. Ἡ ἄλλη πάλι ἡ κυρὰ δασκάλα Ἀγαπητὸ ἄμα ἔχει συνάχι κάνει δέκα μέραις ἀπουσία γιὰ τὴν ἀρρώστια της, καὶ ἡ ἄλλη πάλι ἡ κυρὰ Φροσύνη δὲν δείχνει στὰ κορίτσα ἐργόχειρα, γιὰτὶ λέει δὲν ξέρουν νὰ βάνουν βελωνιά καὶ δὲν θὰ βγάνῃ ἐκεῖνη νὰ μάτια της νὰ τὰ μάθῃ, ἀφίνομε πλέον πού τὸ καλαντάρι δὲν λείπει ἀπὸ κοντὰ τους, γιὰ νὰ βλέπουν, ποιὸ ἁγίου ἔχομε κάθε μέρα γιὰ νὰ μὴ κάνουν μάθημα.

Νὰ δασκάλαις νὰ προκοπῆ. Ἄμ δὲν φταῖνε αὐταῖς ἢ κυρα-ντουντουκις, ὅσο ὁ Δήμαρχος πού δὲν βλέπει τί γίνεται. Ἐχει, βλέπετε, κι' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τῆς μεγάλας σκοτούρες σὰν τὸν δικὸ μας καὶ δὲν εὐκαιρᾷ νὰ ρίξῃ μιὰ ματιά καὶ στὸ σχολεῖο, πού κατάντησε κηφηνариὸ τῶν κυρὰ δασκάλων. Δὲν ντρεπόσατε κακομοῖρες δὲν ντρεπόσατε πού καταντήσατε νὰ σᾶς θάνουν στὸν Παλῆνθρωπο. Φτοῦ καὶ σᾶς συχαμένες, πού νὰ μὴ σώσετε ποτὲ νὰ δῆτε στὸ πλάϊ σας ἄνδρα.

Καλὴ

μέρα σας, κύριοι Μουστάκιδες.

— Καλημέρα τῆς ἀφεντιά σας, τί ἀγαπάτε;

— Ἐχετε μπακαλιάρους καλοὺς; Θέλω καλὸ πρᾶγμα, διότι νοίκιασα ἐδῶ πάρα πάνω ἕνα καινούργιο ξενοδοχεῖο καὶ θέλω ἐπὶ τὴν ἀρχὴ νὰ τὸ συστήσω.

— Μάλιστα. Πόσαις ὀκάδες θέλετε;

— Μὰ ἐπὶ τοῦ παρόν βάνετε δέκα ὀκάδες καὶ πάλι βλέπομε. Ἄς ἔρθῃ καὶ τὸ παιδὶ μαζὺ νὰ μάθῃ καὶ καὶ τὸ κατᾶστημα καὶ νὰ πληρωθῆ, γιὰτὶ ξεπαρδιάστηκα στὰ ψούνια τῆς ἀγορᾶς.

Βαζει ὁ καταστηματαρχὴς τὸν μπακαλιάρου, τὸν πέρνει τὸ παιδὶ μπρὸς ὁ ἀγοραστὴς καὶ πίσω κεῖνο. Πᾶνε, πᾶνε, κόντευαν νὰ φθάσουν στὸ ἀστροκοφτεῖο. Κάνει στὸ π τοῦ παιδὶ, γκιοτεύει καὶ δὲν θέλει νὰ πάῃ.

— Βρὲ ἐμτρός καὶ φτάσαμε.

Μά

ἀδερφέ δήμαρχε, στείλε μωρέ γιά τόν Θεό νά διορθώσης τόν δρόμο κει κάτω στά λιοτριβία, άνοιξαν τά πηγάδια άθεόφοβε και πάλι νά σκοτωθούν άνθρωποι και ζωά, Μά κατάντησε πλέον ανυπόφορος αυτή ή άμεριμνομέριμνά σου, άν βαρέθηκες τό δημαρχιλίκι παρατήσου και διώρισε έμένα νά καταστρέψω σέ μια μέρα όλους τούς δρόμους, όπως και είναι καταστραμμένοι, και έπειτα νά σου πω κόπιασε τώρα και φτειάστους, όπως και τώρα δέν τούς φτειάνεις. Άηδία πλέον αυτοί οί δρόμοι. Άηδία.

Κλίνετε γόνατα εις τό ίσοζυγύ μου με 30 εκατομμύρια κάτω.

Κύριε

Διονύσιε Άβούρη έργολάβε του δήμου Άλίας, σου λένε μωρέ πως σουφρασιόεις στά μέτρα και τό ένα τό κάνεις δύο, προς άφελος έννοείται τής δεξιάς σου τσέπης, διότι στην άριστερή βάζεις όσα καθυστεράς από τούς μιστούς των φτωχών έργατών Τι διάολος σάς πήρε φέτος έσάς των έργολάβων νά λυσάξετε τή χτωχολογιά. Χαίρι νά μη δήτε και νά τά φάτε στο στρώμα, όσα κλέφτετα, σουφραντζίδες του διαβύλου.

Λόγος

Δουζίνα στη βουλή περι Ναυστάθμου και περι πολλών άλλων. Άρχη που άνέθηκε στο βήμα φωνάζει ο Στεφανίδης.

— "Οχου, μάς έπιασε πάλι ή λιμα που θά μάς φάη όλον τόν προϋπολογισμό.

Δουζίνας.—"Ο προϋπολογισμός δέν τρώγεται, τόν τρώτε σεις.

Στεφανίδης.—Μωρέ άει στο διάολο.

Δουζίνας.—Νά πās σύ.

Πρόεδρος.—Ήσυχία, κύριοι, μη διακόπτετε.

Δημητρακάκης.—Τί νά μη διακόπτουν τόν άνθρωπο, αφού εείς δέν τόν άφήσατε ούτε ν' αρχίση. Μίλα βρε άδερφέ και ως τό πρωί.

Δουζίνας.—Κύριοι. Οί άρχαίοι είχαν άλλες ιδέες περι ναυστάθμων και πλοίων, διότι εκείνοι άνάγκη από ναύσταθμον δέν είχαν έστώντας με τό νά έσουρναν τά καράβια τους δξώ και τά έμπαζαν μέσα στα σπίτια τους τούς νεοσοίκους.

Στεφ.—Και χωρούσαν με τά κατάρτια;

Δουζ.—Τότε περιεκύκλωναν με δύο βόλτες σχοινοϋ παλμαρί τά στόματα των λιμανιών και έτσι ο έχθρος δέν μπορούσε νά μπη μέσα.

Μάρταλος.—Και δέν τούς έρριχναν κανόνια;

Δουζ.—Ναι μάλιστα, σαν εκείνα που έρριχνες και ρίχνεις και σύ σέ καμπόσα μπακάλικα. Οί άρχαίοι έστώντας με τό νά έπλεον με τά κουπιά δέν είχαν άνάγκη νά εύρουν τόν άτμό, άν και τόν σιδηρόδρομο τόν είχαν βρη και μάλιστα ήτανε σέ μεγάλη χρίσι στα λατομεία τής Πεντέλης, τά όποια έκουβαλούσαν τά άνδράποδα σούρνοντας τόν τροχιοσιδηρόδρομο, ώστε τόν τότε μπορούμε νά τόν ώνομάσωμε πολύ καλά άνδραποδοσιδηρόδρομο. Αυτά τά άνδράποδα...

Στεφ.—Βρε άνδράποδο, περι άνδραπόδων θά μάς μιλήση εδώ; Κακό χρόνο νάχης κ' εκείνοι που έστελναν.

Θέλει νά κοιμηθῆ αλλά πού νά κλείση μάτι

Δουζ.—"Αν ζούσες τότε στην εποχή εκείνη θά ήσουνά τό καλλίτερο μολάρι, άνδραποδίστικο. Λοιπόν, κύριοι, τούς άρχαίους ναυστάθμους, ένεκα των σπιτιών που είχαν και έμπαζαν τά πλοία μέσα μπορούμε πολύ καλά νά τούς ώνομάσωμε σπιτάλια...

Στεφ.—Μωρέ, σώνει, στον Θεόν σου, σώνει μωρέ, σώνει που νά πάρη ο διάολος τήν κούνια που σέ νανάριζε.

Σταμούλης.—Αύριο παρακαλώ, κύριε πρόεδρε, νά κάνετε άγιασμό, γιατί εδώ μέσα μάς μάζοψαν άπόψε όλους στους διαβόλους.

Δουζίνας.—Άριθάρμεν λοιπόν με μία τρίτηρ από τό Φάληρο και φτάνουμε εις τόν Άράπη τόν ναύσταθμο. Τι είναι εδώ αυτά τά όποια βλέπετε, είναι σταθμός είναι ή έρείπια; Λιμένος ή πέλαγος;

Στεφ.—Πέλαγος μωρέ που θά σέ πνίξη πέλαγος, σκυλοπνίχτη πέλαγος.

Άμα που ειπε αυτά ο Στεφανίδης σηκώθηκε και έφυγε και μαζί μ' αυτόν και μεις έν δε δέν ξερομε πάρα κάτω τί ειπε.

Έένα γράμματα.

Ο Τζουάνες ο Ξενοπούλος που είναι στη Σύμωρη στο κατάστημα του κ. Βασέλ χρωστά και δέν πληρώνει τόν Ι. Δ. Λουρανδό, έπομένως του λέει πως είναι ένα γουρούνι, εις τρόπον ώστε και άν ήχε σκοπό νά του τά πληρώση, τώρα που τόν ειπε γουρούνι δέν θά τό κάνη γιατί τί φιλότιμο γουρεύετε από ένα γουρούνι.

Έ χθεσινή ύποδοχή των τριών νέων αντιπολιτευομένων βουλευτών στη βουλή

Εις τό Φωτογραφείον

του κ. Κ. Δημητρίου που είναι κει στους άγιους Θεόδωρους απέναντι στο γερμανικό φούρνο, φωτομουτσουνίζονται ΔΩΡΕΑΝ, όσοι και όσας μασκα-ραδιασμένες που θέλουν φορεϊ έλληνικά κοστούμια, ήγουν ένδυμασταις σημειώσετε, ότι ο φωτογράφος του είναι ένας από τούς άρχαίους πρωτοεργάτας του κ. Μωραΐτη και φωτομουτσουνίζει βασιλικά. Έγώ θά βάνω μια σκούφια συφναϊκή και θά πάω. Λοιπόν εκεί φωτογραφία δ ω ρ ε α ν σου λέει ο άλλος και στεκόσαστε;